

2 Timoteovi 2,11-13
Obchodování s Bohem

1. čtení: Lk 22,54-62 ... "Dřív než dnes kohout zakokrhá, zapřeš mne třikrát." ...

kázání: 2 Timoteovi 2:11 Věrohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít.
Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on nás zapře.
Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.

Bratři a sestry

jak se Vám mluví o Bohu a o Pánu Ježíši s nevěřícími kamarády a přáteli? Těžko, že jo. Jsou v Bibli příběhy a krásná slova, které jdou pochopit i zvenku. Třeba o moudrosti...nebo o lásce. To chápe i člověk, který řeči o Bohu jinak nepřijímá. No a pak jsou slova a příběhy, které jaksí zvenku pochopit nejdou. Jsou určeny lidem věřícím. Zkuste někomu nevěřícímu říci: Pokud jsi s Pánem Ježíšem zemřel, budeš s ním i žít. Co? Zkuste si to představit, že jsou vám všechna vyznání víry cizí, že o křesťanské víře nevíte skoro nic a uslyšíte tohle: Věrohodné je to slovo: **Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít. Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout.** To první asi může znít jako z nějakého hororu o ožvlých mrtvolách. To druhé jako předvolební kampaň. Nebo útěcha pro politika, který prohrál ve volbách. Neboj se, když vytrváš s Ježíšem, dostaneš se do vlády. Ne, tohle prosím opravdu ne. Vlastně chci jen ukázat, že tahle slova jsou určena nám, nám věřícím.

No dobře. My tady v kostele asi většinou Pánu Bohu věříme. A už jsme slyšeli hodně kázání a taky z té Bible něco přečetli. No, dost by mě teda zajímalo, jak těm slovům rozumíte. Abych se přiznal, já na první poslech moc ne. Ono to totiž trochu zní, že život ve víře s Ježíšem Kristem je vlastně tak trochu obchod. Něco za něco. A vlastně oko za oko, zub za zub. Když to zvládneš, bude to dobrý. Dostaneš se do nebe. Ale musíš se hodně snažit. A nesmíš udělat chybu. Když bys totiž toho Ježíše zapřel, máš smůlu. Taky tě zapře. A to pak asi půjdeš do pekla. Takže takové strašení křesťanů, aby žili slušně. Ne, tohle taky ne. Víra není obchod. Není to něco za něco. Víte proč? Protože my Bohu nemáme co dát. Ač to možná zní lákavě. A vlastně jednoduššeji. Ale s vírou to nemá nic společného.

Tak jak to teda je? To, co tady máme zaslechnout, je povzbuzení. Prosím, zkuste ta slova zaslechnout jako povzbuzení ve víře a k životu. Věřím, že tohle potřebujeme. Ne strašení ani lákání na sladkou odměnu. Obojí je totiž krátkozraké. Strach i vidina odměny můžou nějakou dobu fungovat. Ale nevydrží. Na to je život příliš barevný a příliš složitý.

To první, **Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít.** Nikdo z nás na kříži nevysel. Já taky ne. Tak jaké umírání s Ježíšem? Vždyť já ještě 2000 let nebyl na světě. Asi jde o něco hlubšího. Možná takhle. Človče, zkus přijmout, že Ježíšova smrt ti je k dobru. Že je i pro tebe. Zkus přijmout, že život je drahý. Zkus přijmout, že Bohu Tvůj život stál i za utrpení a smrt vlastního syna. Přijmout to není jednoduché. Že by pro mě měl někdo umírat. Z toho právě nejvíc zamrazí. Byť je to vlastně tak přirozené. život každého z nás stál už na začátku spoustu bolestí naší mámu. A na mysl se vkrádá: Takže já su Božím dlužníkem. To on zemřel. A čím to mám splatit? Slušným životem? A to jsme zase u toho obchodování s Bohem? Doufám, že ne. Za dary se nedluží. Zkus přijmout, že jsi obdarovaný. A zkus přijmout, že ta Boží cesta k životu vede také utrpením.

To druhé. To co zní jako předvolební slib. **Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout.** Já nechci vládnout. Ani tady na světě, natož na věčnosti. Tak to s ním radši nevytrvat když nechcu do vlády? Je to obraz. Ježíš jako vládce. Ale je moc důležité uvědomit si, kdo že to má vládnout. Ten,

který je tichý a pokorného srdce, ten, který říká: Ani já tě neodsuzuji. Jdi a nehřeš víc. Máš naději ať jsi udělal cokoli. Vládnout má ten, který ve vsi své Boží slávě byl poslán, aby nám lidem umýval nohy. Jo, s tímhle chci vytrvat. A jeho vládu vyhlížím. A jestli je i ve mně něco tichého a pokorného srdce, něco, co dokáže druhému umýt nohy, kéž to vládne. To chci, aby vytrvalo.

Zapřeme-li ho, i on nás zapře. Tohle je asi to nejtěžší. Je to oko za oko? Zapření za zapření? Tak si vzpomeňte na ten slavný příběh. Petr zapřel. 3 krát. A přece k němu Ježíš přichází s otázkou: miluješ mě? A Petr: mám tě rád. A Ježíši to stačí. Ne, ani tady nejde o spravedlivou odpoлатu. Taky jsem Ježíše zapřel. Mockrát. A přece vyznávám, že ho mám rád. Tak o co jde? Věřím, že jde o to veliké tajemství. O svobodu. Ta naše lidská svoboda, to je tak veliký dar, že dokonce i Bůh před ním umlká. A dává nám tu šílenou možnost zapřít. Ne ze slabosti a strachu, jako Petr, jako my už mockrát. Ale zapřít svobodně. Člověče, máš od Boha svobodu říci Ne lásce, pravdě i životu. A On tohle tvoje rozhodnutí bude respektovat. Tak moc vážně nás Bůh bere. Necítím v tom strach z trestu. Ale třesu se při pomyslení na to, jak vážně Bůh bere moji svobodu, moje rozhodování o mém životě.

Ale víte co, bratři a sestry, klidně to moje povídání tady zapomeňte. Ne, že bych ho já sám nebral a nemyslel vážně. Ne, že by nešlo o věci života a smrti. Snažil jsem se nahlédnout slova Bible. Ale pokud to máte jako já a jste taky schopni udržet v hlavě jenom jednu myšlenku, tak to předtím klidně zapomeňte. Protože to důležité teprve přichází. **Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe. Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.** Bratři a sestry, tohle je náš Bůh. Věrný i tam, kde my jsme zbaběle utekli, vytrvávající i tam, kde my už to dávno vzdali. K tomuto Bohu se smíme utíkat a mít naději. A věřím, že k tomuto Bohu máme zvat i svoje bližní. Pokud někoho miluji, záleží mi na něm a chci pro něj to nejlepší, pak mu nepřeji a nechci zvěstovat sám sebe. Ale Toho, který zůstává věrný, ať udělám cokoli. Cokoli. Tohle je ke zvěstování. Nebo znáte někoho, kdo může pravdivě říci: Já zůstal vždycky věrný. Životu, pravdě i lásce. Já ne. Chcete vědět, kdo je to Bůh? O kom je calá ta tlustá kniha, Bible? A o čem je celý ten náš život ve víře? O tomhle. **Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe.** Haleluja. Amen